

Informacje ogólne

Podstawą gospodarki w Gminie Subkowy jest rolnictwo, któremu sprzyjają zarówno warunki naturalne, jak i dotychczasowe tradycje.

Gmina położona jest w strefie wybitnych walorów o znaczeniu porównywalnym do Żuław Wiślanych. Atutem ziemi subkowskiej są doskonałe gleby o wysokiej I ? III klasie bonitacji. Ogólna powierzchnia gminy wynosi 7780 ha. Użytki rolne zajmują powierzchnię 6380 ha z czego grunty orne stanowią 5271 ha. Użytki rolne stanowią ok 82 % ogólnej powierzchni gminy, w tym grunty orne ok 68 %.

Wiodącym kierunkiem jest produkcja roślinnej ? uprawa zbóż, głównie pszenicy i pszenżyta, rzepaku oraz buraka cukrowego.

I. Informacja ogólna

- Obszar [km²]: 77,80 km²
- Liczba mieszkańców ogółem: 5540
- Liczba mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym 0-18 lat: 1375
- Liczba mieszkańców w wieku produkcyjnym: 3533
- Liczba mieszkańców w wieku poprodukcyjnym: 632

II. Zaopatrzenie w wodę

- Roczne zużycie wody w gminie w m³/r) 157 240
- 99 % mieszkańców korzysta z wodociągów
- Firma odpowiedzialna za dostawę wody - Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Subkowach

III. Ścieki

- 47,90 % budynków włączonych do kanalizacji do ogólnej liczby budynków mieszkalnych
- Miejsca zrzutu oczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych ? rzeka Wisła i rzeka Drybok (Struga Subkowaska)

IV. Rolnictwo

- Ilość gospodarstw rolnych ? 370

Wielkość gospodarstw

- 1-2 ha 64
 - 2-5 ha 64
 - 5-10 ha 67
-

- 10-15 ha 67
- 15-25 ha 59
- 25-50 ha 32
- 50-100 ha 10
- 100 ? 200 ha 4
- 200 ha 3

Średnia wielkość gospodarstwa w gminie ? 16, 5395 ha

V. Przyroda

Pomniki przyrody. Na terenie gminy Subkowy znajduje się 12 pojedynczych drzew stanowiących pomniki przyrody; lipa, platan, dąb, klon zwyczajny, topola biała, lipa drobnolistna, miłorząb dwuklapkowy, 3 dęby szypułkowe, orzesznik, daglezcja, oraz 5 grup drzew stanowiących pomniki przyrody: 5 lip, 4 buki, 6 choin kanadyjskich, 13 daglezcji, 7 daglezcji.

Na terenie Gminy Subkowy zlokalizowane są trzy obszary chronione

PLH220033 DOLNA WISŁA (10 374,2 ha)

Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000: SOO siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar obejmuje odcinek doliny Wisły w jej dolnym biegu, od południowej granicy woj. pomorskiego do mostu na Wiśle, na południe od Tczewa. W granicach ostoi znajduje się także obszar wideł Wisły Nogatu w rejonie Białej Góry. Rzeka płynie korytem w dużym stopniu naturalnym, z namuliskami i łachami piaszczystymi. W dolinie zachowane są starorzecza, otoczone mozaiką zarośli wierzbowych i lasów łęgowych, a także pól uprawnych i pastwisk. Miejscami zbocza doliny tworzą wysokie skarpy, na których utrzymują się ciepłolubne murawy napiaskowe i grądy zboczowe.

Wartość przyrodnicza

Fragment stosunkowo dobrze zachowanej doliny wielkiej rzeki z naturalnym układem roślinności. Na tym obszarze występują zróżnicowane zbiorowiska roślinne, w tym dobrze wykształcone i zachowane różne typy łągów. Wyróżniono tu 9 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i odnotowano 13 gatunków z Załącznika II tej dyrektywy. Szczególnie bogata i cenna jest ichtiofauna. We florze roślin naczyniowych stwierdzono liczne gatunki zagrożone i prawnie chronione w Polsce. Jest to też fragment ostoi ptasiej o randze europejskiej.

PLB040003 DOLINA DOLNEJ WISŁY (33 559 ha)

Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000 OSO - obszar specjalnej ochrony ptaków (Dyrektywa Ptasia). Odcinek doliny Wisły w jej dolnym biegu, od Włocławka do Przegaliny, zachowujący naturalny charakter i dynamikę rzeki swobodnie płynącej. Rzeka płynie w dużym stopniu naturalnym korytem, z namuliskami, łachami piaszczystymi i wysepkami, w dolinie zachowane są starorzecza i niewielkie torfowiska niskie; brzegi pokryte są mozaiką zarośli wierzbowych i lasów łęgowych, a także pól uprawnych i pastwisk. Miejscami dolinę Wisły ograniczają wysokie skarpy, na których utrzymują się murawy kserotermiczne i grądy zboczowe. Wisła przepływa w granicach obszaru przez kilka dużych miast, jak: Toruń, Bydgoszcz, Grudziądz, Tczew.

Wartość przyrodnicza

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 39. Występują co najmniej 44 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 4 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi. Gniazduje ok.180 gatunków ptaków. Bardzo ważna ostoja dla ptaków migrujących i zimujących; bardzo ważny teren zimowiskowy bielika. W okresie łągowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: nurogęś, ohar, rybitwa białoczelna, rybitwa rzeczna, zimorodek, ostrygojad, w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje derkacz, mewa czarnogłowa, sieweczka rzeczna. W okresie wędrówek ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach do 50 000 osobników. W

okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego następujących gatunków ptaków: bielik, gągoł, nurogęś; stosunkowo licznie występuje bielaczek; ptaki wodnoblótne występują w koncentracjach do 40 000 osobników. Bogata fauna innych zwierząt kręgowych, bogata flora roślin naczyniowych (ok.1350 gatunków) z licznymi gatunkami zagrożonymi i prawnie chronionymi, silnie zróżnicowane zbiorowiska roślinne, w tym zachowane różne typy łągów, a także cenne murawy kserotermiczne.

PLH220031 WAĆMIERZ (388,3 ha)

Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000: SOO siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa)

Wartość przyrodnicza.

Specjalny Obszar Ochrony Waćmierz położony jest w sąsiedztwie miejscowości Waćmierz i Brzuśce. Pomiędzy morenowymi pagórkami znajduje się zespół niewielkich, dystroficznych zbiorników wodnych, torfowiska przejściowe i trzęsawiska. Zbiorniki położone na opisywanym obszarze stanowią największe stanowisko strzebli błotnej na terenie województwa pomorskiego. Natomiast ze względu na znaczną powierzchnię i głębokość wody tutejszych zbiorników istnieje szansa długotrwałego przetrwania tego gatunku.